

Кипилово с. с. название села и монастыря подъ Тырновомъ.
Кипиловски пр. отъ предыдущ.: Нъ на четверто лѣто не-
 срѣщно В' тръновскѣ планинѣ кипиловскѣ Завърдихъ ны в' вървнице
 тѣсно Турско рѣдовно множество войска. Гл. 49.

Кипи́ ил. дл. **Кипи́нж** ил. сов. 1) киплю, вскипаю; вскиплю: Ад-
 растъ кипи отъ гнѣвъ. Т. 278. Азъ кипи́хъ отъ гнѣвъ.—Мѣсо-то
 припи́нхъ т. е. очистихъ отъ горѣ кипи́нахъ пѣна. Пк. 38. 2) бро-
 жу, заброжу: Донеси ми руйно вино, Де кипяло деветъ пѣти. М. 72.
 3) подымаюсь, подымусь (о жмѣ): Други хлѣбъ называвхъ квасникъ
 или кисялъ хлѣбъ, защото го замѣсхъ съсъ квасъ и го държхъ да
 въскисни и кипни. Пк. 37. (только въ соверш. видѣ). 4) безмично, **мѣнъ**
ми кипи́ ил. дл. **ки́пне** ил. сов. меня бѣситъ, выводитъ изъ себя;
 възбѣситъ, выведетъ изъ себя, взорветъ: Кога-то вече ся додѣя и кып-
 не на господара му отъ слугж-тъ, тога ся намира принуденъ да го
 натира. Л. Д. 1869 р. 211. нѣму му **кипи́нж** его взорвало, онъ
 вскипѣлъ: Той говори ни врѣли ни **кипи́ли** онъ несетъ око-
 лѣсную. Зк. 67.

Кипъръ? пр.: Дай ми, мале. остро ножче, Да расека жълта ду-
 ня, Да раскваса кипра уста. В. 67, 258.

Кисия́* с. м. кесия: Дай ми пара, да си купа кисия, да си ту-
 рямъ парите. К. II. 30.

Кираджинъ* с. м. см. кираджия: Само единъ Кираджинъ съ
 дълъкъ остенъ въ рѣка пази воловѣтъ, за да не нагазятъ въ нивя-
 та. Зк. 8.

Кираджия́* (*kirādji*, s. t. 1. Qui loue quelque chose à quelqu'un.
 2. Qui travaille pour le salaire) с. м. см. кираджия: Оно си има момче
 по чуждина, Тамо седи кираджия чека, Да не книга одъ него наиди.
 М. 314. Кираджинъ сосъ Кирія, сосъ кирія за Софія. М. 208.

Киракоконски пр. (ср. н. пр. *кира́* и *кока́*(б)ва *юстожа*)?: Тая
 нихна грековладиска вѣра, за която се поддаватъ и съ рушфети чрезъ
 ходатайство фанариотско и киракоковско, нея промежду си продаватъ
 и купуватъ. Пс. 9—10 р. 29.

Кирѣченъ* пр. известковый: Ейцето са тури въ гѣстакъ ва-
 ровъ растворъ (киречно млѣко). З. 32. (см. киречь).

Киреччия́* с. м. 1) Приготовляющій известъ. 2) штукатуръ:
 Единъ кюмюрджия замолилъ одного киреччія (бѣляча) да дойде да му
 стане другаръ. Сб. 45. (ср. смд.).

Кирѣчь (*kiredj*, s. t. *Chaux*). с. м. известъ, извѣстка: А зърно що
 си оставихъ Българи орачи за семя, нѣкои си го мнѣхъ, и къту го псѣ-
 шъхъ, размѣсхъ по малко неугасенъ варъ (киречь) или чистъ пе-